

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Kroatien

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Retskilder
 - 1.1 National ret
 - 1.2 Internationale aftaler
 - 1.3 Vigtigste bilaterale aftaler
- 2 Anvendelse af lovvalgsregler
 - 2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler
 - 2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)
 - 2.3 Ændret tilknytning
 - 2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne
 - 2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov
- 3 Lovvalgsregler
 - 3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter
 - 3.2 Erstatning uden for kontraktforhold
 - 3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)
 - 3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption
 - 3.4.1 Adoption
 - 3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt
 - 3.5.1 Ægteskab
 - 3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber
 - 3.5.3 Skilsmisse og separation
 - 3.5.4 Underholdspligt
 - 3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller
 - 3.7 Arv i henhold til lov eller testamente
 - 3.8 Ejendomsret
 - 3.9 Insolvens

1 Retskilder

1.1 National ret

I republikken Kroatien er international og procesret primært kodificeret af loven om lovkonflikter (*Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima*, ZRS) *Narodne Novine* (NN; Republikken Kroatiens lovtidende) Nr. 53 /91.

1.2 Internationale aftaler

Haagerkonventionen af 1954 om civilprocessen

Haagerkonventionen af 1961 om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner

Haagerkonventionen af 1971 om lovvalget for færdsselsuheld

Haagerkonventionen af 1973 om lovvalget for produktansvar

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Baseret på underretning om arv blev Republikken Kroatien en part til mange bilaterale, internationale traktater såsom traktater om retshjælp, konsulære konventioner samt handels- og navigationstraktater. Der er traktater om retshjælp, der også indeholder regler om vedtagelse af lovkonflikter, mellem specifikke lande:

Aftale om gensidig retsudveksling med Østrig af 1954, Wien den 16. december 1954

Aftale om gensidigt retligt samarbejde med Bulgarien af 1956, Sofia den 23. marts 1956

Aftale med Tjekkiet om forordning for retligt samarbejde i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, Beograd den 20. januar 1964

Aftale om gensidigt retligt samarbejde med Grækenland af 1959, Athen den 18. juni 1959

Aftale om gensidig retsudveksling med Ungarn af 1968

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Hvad angår retslige situationer med et internationalt element, anvender domstole international privatret ved hjælp af tre metoder, nemlig: regler for lovkonflikter, altovervejende ufravigelige regler og særlige materielle regler.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Artikel 6 i loven om lovkonflikter, der falder ind under international privatret, fremsætter, at hvis et andet lands lov skal anvendes, i henhold til bestemmelserne i den lov, tages der hensyn til dens regler for lovkonflikter ved valget af den anvendte lov.

Hvis et andet lands regler vedrørende valget af den anvendte lov henviser til loven i Republikken Kroatien, anvendes loven i Republikken Kroatien, uden at tage hensyn til regler om fastsættelse af ellers anvendt lov.

2.3 Ændret tilknytning

Generelt set anvendes loven om lovkonflikter ikke til dette spørgsmål, men den indeholder nogle særlige bestemmelser til sådanne sager (for eksempel fremsætter artikel 35, stk. 1, at loven, der anvendes til skilsmisse, er loven i det land, hvor begge ægtefæller er statsborgere på det tidspunkt, hvor skilsmissegagen påbegyndes, og artikel 45, stk. 1 fremsætter, at effekterne ved adoption evalueres på linje med loven i det land, hvor den adopterende og den adopterede person er statsborgere på det tidspunkt, hvor adoptionen finder sted.

Normalt skal hver specifik sag evalueres baseret på, om den retslige situation er blevet besluttet, er permanent eller er under udvikling. Hvis en regel for lovkonflikter anvendes til en permanent situation, anvendes det lovvalg, der er i kraft på daværende tidspunkt, til at fastsætte situationen rent juridisk, og hvis den fører til en dokumentændring, evalueres effekterne af en sådan retslig situation på linje med den nye lov på tidspunktet for dens anvendelse.

Med hensyn til ejendomsret og andre tingligt beskyttede rettigheder, som evalueres i henhold til loven i det land, hvor ejendommen ligger, fremsætter den anvendte regel, at ejendomsretten, som er opnået på linje med et tidligere dokument, stadig er i kraft, selv om den ikke er blevet opnået i henhold til det nye dokument. Men hvis ejerskabet af løsøre ikke er blevet opnået i henhold til en tidligere lov på grund af en mangel på *modus*, forekommer en sådan opnåelse, når løsøret kommer til det lands område, der ikke kræver *modus* til købet.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

a) grundlæggende retsprincipper

Artikel 4 i loven om lovkonflikter fremsætter, at et andet lands lov ikke anvendes, hvis anvendelsen vil være i modstrid med regeringssystemets grundlæggende principper, der er fastsat i Republikken Kroatiens grundlov.

Foruden artikel 4, der skal tolkes, så den beskytter grundlæggende rettigheder, frihed og menneskerettigheder, samt borgerrettigheder, omfatter grundlæggende retsprincipper også løsninger fra Konventionen af 1950 for beskyttelse af menneskerettigheder og fundamentale friheder.

Grundlæggende retsprincipper beskytter ikke eksklusivt national ret mod udenlandsk materiel ret. Berettigelse til at opfordre til beskyttelsen af nationale grundlæggende retsprincipper afhænger blandt andet af, om tvisten, der afgøres, er tæt forbundet med nationalt område og dets lov, dvs. med *lex fori*, og en sådan forbindelse eksisterer, hvis anvendelsen af en udenlandsk lov ville have mere permanente effekter på det nationale område.

b) altovervejende ufravigelige regler

Nogle gange anvender situationer med et internationalt omfang særlige *legis fori*-regler, som der hovedsageligt henvises til som altovervejende ufravigelige regler. Sådanne regler vedtages i samme retsakt som reglerne for lovkonflikter og er sommetider også indeholdt i andre forordninger.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

En domstol eller anden kompetent instans skal fastsætte indholdet i den udenlandske lov af egen drift, i henhold til artikel 13, stk. 1 i loven om lovkonflikter. Artikel 13, stk. 2 og artikel 13, stk. 3 i loven om lovkonflikter fremsætter, at en domstol eller kompetent instans kan anmode om oplysninger om en udenlandsk lov fra justitsministeren for Republikken Kroatien. De litigerende parter kan imidlertid også indsende en offentlig redegørelse af indholdet i den udenlandske lov.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Kilden til reglerne for lovkonflikter er loven om lovkonflikter.

Artikel 19 i loven om lovkonflikter fastsætter, at den lov, der anvendes til en kontrakt, er den lov, som de kontraherende parter har valgt, medmindre andet fremsættes af den lov eller en international aftale.

Artikel 20 fremsætter, at hvis ingen anvendt lov er blevet valgt, og sagens særlige omstændigheder ikke indikerer en anden lov, er den anvendte lov:

- 1) i forbindelse med salget af løsøre - loven der, hvor sælgeren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 2) i forbindelse med en arbejdskontrakt eller en byggekontrakt - loven der, hvor personen, som skal udføre arbejdet, eller kontrahenten var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 3) i forbindelse med en agenturkontrakt - loven der, hvor agenten var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 4) i forbindelse med en repræsentationskontrakt - loven der, hvor repræsentanten var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 5) i forbindelse med en provisionskontrakt - loven der, hvor provisionsagenten var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 6) i forbindelse med en speditjonskontrakt - loven der, hvor speditøren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 7) i forbindelse med en kontrakt til leje af løsøre - loven der, hvor udlejerens domicil eller residens var på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 8) i forbindelse med en kontrakt til udlån af penge - loven der, hvor udlåneren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 9) i forbindelse med en brugskontrakt - loven der, hvor udlåneren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;

- 10) i forbindelse med en depositumskontrakt - loven der, hvor depositaren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 11) i forbindelse med en opbevaringskontrakt - loven der, hvor pakhusejeren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 12) i forbindelse med en fragtkontrakt - loven der, hvor fragtmanden var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 13) i forbindelse med en forsikringskontrakt - loven der, hvor assurandøren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 14) i forbindelse med en ophavsretskontrakt - loven der, hvor forfatteren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 15) i forbindelse med en donationskontrakt - loven der, hvor bidragsyderen var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 16) i forbindelse med børstransaktioner - loven, hvor børsen har hovedsæde;
- 17) i forbindelse med en kontrakt til uafhængige bankgarantier - loven der, hvor kautionisten havde residens på det tidspunkt, hvor kontrakten blev indgået;
- 18) i forbindelse med en kontrakt til overførsel af teknologi (licenser osv.) - loven der, hvor modtageren af teknologien havde residens på det tidspunkt, hvor kontrakten blev indgået;
- 19) i forbindelse med ejendomskrav (ikke tinglig), der opstår fra en arbejdskontrakt - loven i det land, hvor arbejdskontrakten skal eller blev udført;
- 20) i forbindelse med andre kontrakter - loven der, hvor tilbudsgiveren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

I forbindelse med forpligtelser uden for kontrakt indeholder loven om lovkonflikter bestemmelser vedrørende lovvalget, og det samme gør internationale traktater (Haagerkonventionen af 1971 om lovvalget for færdselsuheld).

Loven om lovkonflikter indeholder bestemmelser vedrørende berigelse uden grund, *negotiorum gestio*, forpligtelser uden for kontrakt, der ikke skyldes erstatningsansvar samt erstatningsansvar.

Den lov, der anvendes til erstatningsansvar, er loven der, hvor handlingen er blevet udført, eller loven der, hvor konsekvenserne fandt sted, afhængigt af hvilken der er den mest fordelagtige for den skadelidte part. Hvis en hændelse, som fører til erstatningsansvar for skader, har fundet sted om bord på et skib på åbent hav eller på et fly, anses loven i landet for skibets nationalitet eller loven i det land, hvor flyet var registreret, som loven der, hvor de handlinger, der resulterede i erstatningsansvar for skader, fandt sted.

Den lov, der anvendes til berigelse uden grund, er lovvalget for retsforholdet, som opstod, som blev forventet at opstå, eller som det var meningen skulle opstå, i medfør af hvilken berigelsen fandt sted. Den lov, der anvendes til uanmodet forretningsførelse (*negotiorum gestio*), er loven der, hvor *negotiorum gestors* handling blev udført. Den lov, der anvendes til forpligtelser, som opstår fra brugen af ejendom uden *negotiorum gestio* samt forpligtelser uden for kontrakt, som ikke skyldes erstatningsansvar, er loven der, hvor de fakta, der skabte forpligtelsen, fandt sted.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Den lov, der anvendes til en fysisk persons retsevne og handleevne, er loven i det land, hvor den person er statsborger.

Den fysiske person, som ikke har handleevne i henhold til loven i det land, hvor den person er statsborger, har handleevne, hvis personen har den evne ud fra loven der, hvor forpligtelsen opstod.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

Den lov, der anvendes til forhold mellem forældre og børn, er loven i det land, hvor de er statsborgere.

Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige lande, er lovvalget loven i det land, hvor de alle er bosiddende.

Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige lande og ikke er bosiddende i samme land, er loven i Republikken Kroatien den anvendte lov, hvis barnet eller en af forældrene er statsborger i Republikken Kroatien.

Den lov, der anvendes til anerkendelse eller anfægtelse af faderskab eller moderskab, er loven i det land, hvor personen, hvis faderskab eller moderskab anerkendes, fastslås eller anfægtes, var statsborger på det tidspunkt, hvor barnet blev født.

3.4.1 Adoption

Den lov, der anvendes til betingelser for adoption eller ophævelse af adoption, er loven i det land, hvor den adopterende og den adopterede person er statsborgere på det tidspunkt, hvor adoptionen finder sted.

Hvis den adopterende og den adopterede person er statsborgere i forskellige lande, er de love, der anvendes til betingelserne for adoption og dens ophævelse, på en kumulativ måde lovene i begge lande, hvor de hver især er statsborger.

Hvis ægtefæller adopterer sammen, er de love, der anvendes til betingelserne for adoption og dens ophævelse, foruden loven i det land, hvor den adopterede person er statsborger, lovene i de lande, hvor hver forælder er statsborger.

De formelle krav til adoption er undergivet loven på stedet, hvor adoptionen finder sted.

Loven, der fastlægger adoptionens retsvirkning, er loven i staten, hvor adoptanten og den adopterede er statsborgere på tidspunktet for adoptionen

Hvis den adopterende og den adopterede person er statsborgere i forskellige lande, er lovvalget loven i det land, hvor de er bosiddende.

Hvis den adopterende og den adopterede person er statsborger i forskellige lande og ikke er bosiddende i samme land, er loven i Republikken Kroatien den anvendte lov, hvis en af dem er statsborger i Republikken Kroatien.

Hvis hverken den adopterende eller den adopterede person er statsborger i Republikken Kroatien, er lovvalget loven i det land, hvor den adopterede person er statsborger.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Den lov, der anvendes til betingelserne for indgåelse af et ægteskab, er, for begge personer, loven i det land, hvor personen er statsborger på den dato, hvor ægteskabet blev indgået.

Selv når betingelserne for at indgå ægteskab er opfyldt i henhold til loven i staten, hvor personen, der ønsker at indgå ægteskab for den kompetente myndighed i Republikken Kroatien, er statsborger, vil ægteskabet ikke være tilladt, hvis der ifølge loven i Republikken Kroatien foreligger en hindring for denne persons indgåelse af ægteskab i form af et tidligere ægteskab, slægtskab eller mental inkapacitet.

Den lov, der anvendes til de formelle krav til ægteskab, er loven der, hvor ægteskabet indgås.

Den lov, der anvendes til et ægteskabs ugyldighed (ikke-eksisterende og ugyldighed) er enhver lov, hvorunder ægteskabet blev indgået.

Den lov, der anvendes til skilsmisse, er loven i det land, hvor begge ægtefæller er statsborgere på det tidspunkt, hvor sagen påbegyndes. Den anvendte lov er på en kumulativ måde loven i de lande, hvor de hver især er statsborger.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Den lov, der anvendes til ejendomsforhold mellem personer, der er samboende, uden at det er en form for ægteskab, er loven i det land, hvor de er statsborgere.

Hvis personerne ikke har samme nationalitet, anvendes loven i det land, hvor de har fælles bopæl.

3.5.3 Skilsmisse og separation

Den lov, der anvendes til skilsmisse, er loven i det land, hvor begge ægtefæller er statsborgere på det tidspunkt, hvor sagen påbegyndes. Den anvendte lov er på en kumulativ måde loven i de lande, hvor de hver især er statsborger.

3.5.4 Underholdspligt

Den lov, der anvendes til underholdspligten mellem andre blodslægtninge end forældre og børn eller underholdspligten for andre personer, der er tilknyttet via slægtskab, er loven i det land, hvor slægtningen, hvorfra der kræves underholdsbidrag, er statsborger.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Den lov, der anvendes til ægtefællers personforhold og formueordning, er loven i det land, hvor de er statsborgere.

Hvis ægtefællerne er statsborgere i forskellige lande, er lovvalget loven i det land, hvor de er bosiddende. Hvis ægtefællerne hverken har fælles nationalitet eller er bosiddende i samme land, er lovvalget loven i landet for deres sidste fælles bopæl.

Hvis lovvalget ikke kan fastsættes i henhold til ovennævnte, er lovvalget loven i Republikken Kroatien. Ægteskabets formueforhold er undergivet loven, som fandt anvendelse på de person- og formueforholdene i ægteskabet på tidspunktet for dets indgåelse.

Hvis loven, der blev fastsat på en sådan måde, fremsætter, at ægtefæller kan vælge den lov, der anvendes til formuekontrakt, er lovvalget den lov, de vælger.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Den lov, der anvendes til arv, er loven i det land, hvor den afdøde person var statsborger på dødstidspunktet.

Den lov, der anvendes til evnen til at fuldbyrde et testamente, er loven i det land, hvor testatoren er statsborger på det tidspunkt, hvor det blev skrevet.

Et testamente er formelt lovgyldigt, hvis det er gyldigt i henhold til:

- 1) loven for det sted, hvor det blev skrevet;
- 2) loven i det land, hvor testatoren var statsborger, enten på datoen for fuldbyrdelsen af testamentet eller på datoen for hans død;
- 3) loven for testatorens domicil, enten på datoen for fuldbyrdelsen af testamentet eller på datoen for hans død;
- 4) loven for testatorens opholdssted, enten på datoen for fuldbyrdelsen af testamentet eller på datoen for hans død;
- 5) loven i Republikken Kroatien;
- 6) i forbindelse med fast ejendom - også loven for det sted, hvor den faste ejendom ligger.

3.8 Ejendomsret

Den anvendte lov til kontrakter vedrørende fast ejendom er eksklusivt loven i det land, hvor den faste ejendom ligger.

3.9 Insolvens

Artikel 303 i konkursloven fremsætter grundprincippet, at loven i det land, hvor sagen indledes, anvendes til retsvirkningerne ved at åbne en konkurssag.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 12/11/2018